

DOI: 10.15276/EJ.01.2021.14
 DOI: 10.5281/zenodo.5201648
 UDC: 334.024
 JEL: O30, O14, L22

ФОКУСНЕ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНОЇ ОСНОВИ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ПРОМИСЛОВИМ ПІДПРИЄМСТВОМ В ЕКОНОМІЦІ ЗНАТЬ

INNOVATION AND INFORMATION BASIS FOCUS FORMATION OF INDUSTRIAL ENTERPRISE MANAGEMENT STRATEGY IN KNOWLEDGE ECONOMY

Mu Jianming

Odessa National Polytechnic University, Ukraine, Odessa

ORCID: 0000-0002-0785-9745

E-mail: mu.tszianmin@opu.ua

Received 10.02.2021

Му Цзяньмін. Фокусне формування інноваційно-інформаційної основи стратегії управління промисловим підприємством в економіці знань. Науково-методична стаття.

Інновації та інформація останнім часом перетворилися на важливі чинники розвитку промислового виробництва, що стимулюють зростання його наукоємності, а їх комерціалізація стала обов'язковою частиною економіки. Це потребує відповідних змін стратегії управління промисловим підприємством. Стратегія управління в економіці знань має не лише враховувати такі обставини, а й запроваджувати нові шляхи і механізми використання можливостей зовнішнього середовища для забезпечення розвитку підприємства. За умов нестачі власних ресурсів для цього потрібно максимально повно використовувати можливості зовнішнього середовища та потенційних бізнес-партнерів, коло яких значно розширилося. Потрібні критерії пошуку та вибору бізнес-партнерів для спільного використання ресурсів зовнішнього середовища, які дозволитимуть їм розвиватися і ефективно функціонувати на основі узгодження стратегій свого розвитку і балансування інтересів.

Ключові слова: фокус, формування, інноваційно-інформаційна, стратегія, управління, підприємство, економіка

Mu Jianming. Innovation and information basis focus formation of industrial enterprise management strategy in knowledge economy. Scientific and methodological article.

Innovation and information have recently become important factors in the development of industrial production, stimulating the growth of its knowledge intensity, and their commercialization has become a mandatory part of the economy. This requires appropriate changes in the management strategy of the industrial enterprise. The management strategy in the knowledge economy should not only take into account such circumstances, but also introduce new ways and mechanisms to use the opportunities of the external environment to ensure the development of the enterprise. Given the lack of own resources, this requires the full use of the opportunities of the external environment and potential business partners, whose circle has expanded significantly. Criteria for finding and selecting business partners for sharing resources of the external environment that will allow them to develop and function effectively on the basis of coordination of strategies of the development and balance of interests are necessary.

Keywords: focus, formation, innovation and information, strategy, management, enterprise, economy

Проблеми інноватики, стратегічного управління та бізнес-партнерства промислових підприємств вченими в останні роки достатньо вивчені. Однак досі є певні теоретико-методичні прогалини. Це – і недосконалий теоретичний базис (понятійний апарат, класифікації), і прикладні аспекти. По-перше, удосконалення потребує теоретико-методичний базис формування інноваційно-інформаційної основи стратегії управління промисловим підприємством в економіці знань. По-друге, є необхідність його застосування до інноваційно-орієнтованих закладів вищої освіти як до потенційних стратегічних бізнес-партнерів.

Дані міркування і визначають основну проблематику, а саме фокусне формування інноваційно-інформаційної основи стратегії управління промисловим підприємством.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Якісні зміни кола завдань стратегічного управління підприємством внаслідок зміни інноваційно-інформаційної основи стратегії управління промисловим підприємством в економіці знань полягають у такому:

- виокремлення блоку цілей та завдань інноваційного та інформаційного менеджменту;
- їх взаємне проникнення внаслідок розвитку технологій-інтеграторів другого покоління;
- розвиток технологій та завдань щодо передбачення варіативного розвитку подій та процесів, а також їх наслідків;
- захист стратегічного управління від зайвої інформації та псевдоінновацій.

Ці завдання так чи інакше висвітлювали досвідчені та молоді вітчизняні вчені, зокрема: Акулюшина М.О. [1], Аннаєв Б.С., Балан О.С.[2], Веретюк С.М. [3], Волощук Л.О. [4], Гижиця М.В.,

Гусаріна Н.В., Добуляк Л., Жилінська Л.О. [5], Ковтуненко К.В. [6], Крисенко А.В., Лозова О., Малаховський Ю., Масленников Є.І. [9], Некрасова Л.А. [7], Овод Л.В. [8], Пар'єва Н.О., Пілінський В.В., Потішняк О., Пріступа М.П. [10], Продіус І.П. [10], Розумчук О.О., Філіппова С.В. [11], Філіппов В.Ю. [12-13], Шарко М.В. [14], Яценко М.С. [9]. Проте доречно уточнити ряд основних та дотичних понять теорії стратегічного управління за умов становлення економіки знань, та представити адаптоване визначення понять інноваційно-орієнтованого розвитку, стратегії розвитку промислового підприємства на основі бізнес-партнерства, інноваційно-інформаційної основи стратегії управління промисловим підприємством та інноваційної орієнтованості партнера враховує стратегічність і тривалість дії інноваційного чинника розвитку, а також обґрунтувати об'єктивну необхідність інтеграції потенціалів партнерів для створення знанневої основи розвитку.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми

Визначемо сутність і основні проблеми формування стратегії розвитку промислового підприємства на основі бізнес-партнерства. Сутність формування стратегії, вимоги до стратегії розвитку підприємства, зміст етапів процесу стратегічного управління підприємством, етапи та потенційні результати стратегічного управління інноваційно-орієнтованим промисловим підприємством в умовах стратегічного бізнес-партнерства.

Основною теоретичною проблемою є відсутність концептуального базису і структури стратегії розвитку промислового підприємства на основі бізнес-партнерства. Остання, на нашу думку, повинна мати три блоки: правила формування системи пріоритетних цілей підприємства, правила формування переліку стратегічних завдань бізнес-партнерства, модель гармонізації названих цілей і завдань між собою і з інноваційним процесом в цілому.

Метою статті є обґрунтування припущення, що залучення інноваційно-активних та інноваційно-орієнтованих закладів вищої освіти та інших представників сектору освіти і науки до створення інноваційно-інформаційної основи стратегії управління промисловим підприємством в економіці знань, сприяє інноваційному розвитку підприємства та його партнерів.

Виклад основного матеріалу дослідження

Обґрунтуванню належать ретроспективні зміни та набуття нових рис стратегії управління промисловим підприємством щодо функцій, ієрархічності структури та знанневої основи внаслідок розвитку різних теорій стратегічного менеджменту та Індустрії 4.0 (Industry 4.0), накопичення критичної маси новітніх знань (Рис. 1).

Рисунок 1. Основні тенденції розвитку промислових підприємств України за період 2007-2020 рр.: машинобудівне ядро

Джерело: складено автором за матеріалами [2-3, 6, 8, 11, 13-14].

До таких рис, зокрема, віднесено: варіативність тлумачення новітніх процесів та явищ; множинність підходів до вирішення проблем різного рівня та складності; наявність фокусу висвітлення процесу або явища, що змінює формулювання понять та їх роль при формуванні теоретичного базису стратегії управління промисловим підприємством.

Досліджено стан, основні закономірності та сучасні доміанти розвитку промислових підприємств України і Китаю, а також проаналізовано можливості потенційних стратегічних партнерів промислових підприємств підтримати інноваційний розвиток виробництва та сформувати інноваційно-інформаційну

основу управління ним. Це доводить наявність невикористаних резервів інноваційного розвитку.

Надано характеристику закладам вищої освіти України та Китаю як потенційним стратегічним бізнес-партнерам промислового підприємства через оцінювання інноваційної спрямованості їх стратегій розвитку. Встановлено, що промислові підприємства України і Китаю мають різні стартові умови для бізнес-партнерства (Табл. 1), але деякі тенденції їх розвитку збігаються.

Таблиця 1. Порівняльний аналіз вибірки показників розвитку машинобудування України та Китаю

Показник	Дані по країні на 2012/2020 роки	
	Україна	Китай
1. ВВП, млрд. долл.	0,18/0,15	8,5/14,7
2. Зайнятість населення у промисловості	28,5/24,7	43,2/53,3
3. Частка машинобудівних виробництв в загальному обсязі випуску промислової продукції, %	10,3/6,1	35,2/39,5
4. машинобудівний комплекс, од. : — кількість підприємств машинобудування — кількість науково-дослідних організацій	6409/7576 57/14	365/380 22/...
5. Номенклатура машинобудівної продукції, тис. виробів	52,0/...	53,0/...
6. Надходження від експорту продукції	17%/11%**	40,5%/...
7. Частка в експорті високотехнологічних товарів, %	3,8/19,0***	59,1 */... 26,6/36,5
8. Частка в імпорті машинобудівної продукції, %	26,5/10,7**	46,6 */...
9. Частка збиткових підприємств машинобудування, %	38,0/26,7***	21,1/...
10. Частка наукомісткої продукції на світовому ринку високотехнологічних товарів, %	0,1/0,14	6,0/7,5
11. Знос основних фондів, %	83,4/67	25,0/23,2
12. Пріоритетність розвитку галузей (2016-2020 р.)	Транспортне машинобудування, автомобілебудування, суднобудування, електротехнічна і радіоелектронна промисловість, приладобудування	авіаційно-космічна галузь; сільське господарство; електроенергія; автомобільна промисловість нового покоління; високошвидкісна робототехніка; інформаційні технології нового покоління; нові матеріали та речовини; залізничні перевезення; морське машинобудування; біомедицина та інноваційні медичні засоби
13. Витрати на дослідження і розробки у відсотках від ВВП, %	0,67/0,43	1,98/2,9
14. Рівень інноваційної активності, %	17/15,8***	37,8/...
15. Глобальний інноваційний індекс	36.1/36.32	45.4 / 53.28

Примітка: * Дані за 2010р, ** Дані за перше півріччя 2020 р., *** Дані на 01.01.2020 р.

Джерело: складено автором за матеріалами [8, 11, 13-14].

Можна стверджувати, що високу результативність розвитку промисловості Китаю забезпечує тісне партнерство освіти, науки і промисловості, яке регулюється і стимулюється державою.

В ході аналізу удосконалено класифікацію факторів, що впливають на стратегічний розвиток промислового підприємства. Виділено основні групи факторів, що впливають на процес формування стратегії розвитку підприємства. Вивчено характер їх змін під впливом прискорення НТП, інформатизації та становлення економіки знань.

Встановлено, що промислові підприємства змушені розвиватися, пристосовуючись до умов ринкової конкуренції на основні наявні ресурси. Останні можуть стати основою для формування конкурентних переваг, є і метою, і інструментом конкурентного суперництва підприємств. А нестача ресурсів актуалізує пошук стратегічних бізнес-партнерів, які спроможні забезпечити йому відсутні компетенції та компетентності. Найчастіше в їх ролі розглядають інноваційно-активні бізнес-структури, забуваючи про ЗВО і наукові організації, оскільки їх традиційно сприймають як забюрократизовані інноваційно-неактивні структури, продукти і послуги, які є неконкурентоспроможними на ринку за високих накладних витрат. Таку позицію вважаємо не зовсім віною.

Класифіковано чинники, що впливають на розвиток промислового підприємства, спричинені ними зміни стратегії, наслідки інтенсивного розвитку інформаційно-комп'ютерних технологій та економіки знань. Проаналізовано можливості потенційних стратегічних партнерів промислових підприємств

підтримувати інноваційний розвиток виробництва та формувати інноваційно-інформаційну основу управління ним.

Розроблені класифікації потенційних стратегічних бізнес-партнерів і чинників впливу на розвиток промислового підприємства містять додаткові ознаки:

- наслідків інтенсивного розвитку інформаційно-комп'ютерних технологій (зокрема виникнення електронних грошей підприємств);
- спричинених ними змін стратегії;
- інноваційної спрямованості стратегічних інтересів;
- змін бізнес-партнерства під впливом надшвидких процесів інформатизації, інноватизації, інтелектуалізації виробництва та управління при становленні економіки знань;
- інноваційно-інформаційної спроможності партнерів з сектору освіти і науки.

У класифікації потенційних стратегічних бізнес-партнерів показано, що склад потенційних бізнес-партнерів промислових підприємств та їх можливості щодо забезпечення інноваційного розвитку виробництва та створення інноваційно-інформаційної основи управління ним на сьогоднішній день змінилися. Перспективним бізнес-партнером бачиться профільний інноваційно-орієнтований ЗВО, який має широкий спектр освітніх програм, необхідних сучасному підприємству (у т.ч. міждисциплінарних). Виділилася група ЗВО інноваційного типу, які активно почали розробляти актуальні науково-технічні проекти прикладного характеру і впроваджувати інноваційні методи підготовки фахівців для промислових підприємств.

Узагальнено характеристику інноваційної діяльності потенційних стратегічних бізнес-партнерів промислових підприємств в секторі освіти і науки: доведено інноваційну спрямованість їх стратегічних інтересів і можливості щодо забезпечення інноваційного розвитку виробництва. Розроблено методичні основи і модель відповідної оцінки.

Вивчення інноваційної діяльності потенційних стратегічних бізнес-партнерів в секторі освіти і науки та оцінка інноваційної спрямованості їх стратегічних інтересів і можливостей забезпечити інноваційний розвиток виробництва дозволили розробити методичні основи оцінки стратегії розвитку закладу вищої освіти як потенційного стратегічного партнера промислового підприємства. Також розроблена модель визначення простору стратегічних позицій ЗВО. Вона дозволяє оцінити його інноваційну активність і потенціал забезпечення інноваційного розвитку виробництва підприємств-партнерів з урахуванням інноваційної спрямованості стратегічних інтересів. Оцінюється активність не тільки на ринку наукових досліджень, а й на ринку освітніх послуг. За допомогою моделі встановлено, що з 10 провідних ЗВО КНР агресивні позиції мають 4 ЗВО, агресивно-конкурентні – 6. По 10 провідним ЗВО України: агресивні позиції має 1 ЗВО, агресивно-конкурентні – 2 ЗВО, захисні – 4, консервативно-захисні – 2 і конкурентно-захисні – 1. Таке становище виключає інноваційний розвиток ЗВО власними ресурсами без бізнес-партнерства з підприємствами.

Пропонуються концептуальні засади інтегративного управління підприємством, яке обрало стратегію бізнес-партнерства, що визначають за інтегративним підходом основні вимоги та умови формування стратегії розвитку промислового підприємства та її інноваційно-інформаційної основи в економіці знань на основі бізнес-партнерства (Рис. 2). Вони адаптовані до інноваційної сфери та розробки нових підходів до формування стратегії, які забезпечує два блоки:

- балансування інтересів бізнес-партнерів;
- функціонально-організаційна модель партнерських відносин.

Вони засновані на об'ємному розгортанні предметного, ієрархічного та функціонального напрямів структурної моделі інтеграційного управління підприємством, і визначають змістовність основних етапів процесу формування стратегії і показників розвитку підприємства і ефективності стратегічного бізнес-партнерства.

Науково-методичне забезпечення процесу стратегування розвитку промислового підприємства на основі бізнес-партнерства доповнене критеріями та методичним підходом до вибору інноваційно-орієнтованого закладу вищої освіти в якості стратегічного бізнес-партнера.

Запропоновано рекомендації та модель визначення стратегічних позицій закладу вищої освіти, які оцінюють його інноваційну активність і потенціал забезпечення інноваційного розвитку виробництва з урахуванням інноваційної спрямованості стратегічних інтересів і спроможності створити інтегровану інноваційно-інформаційну основу бізнес-партнерства. За напрямками наукових розробок і досліджень профільний технічний ЗВО з інноваційно-спрямованим типом стратегії розвитку для промислового підприємства в якості стратегічного партнера кращий, ніж інноваційно-активний ЗВО з іншою стратегією розвитку.

Такий ЗВО-партнер може виконувати функції інноватора-адепта, а спільна діяльність створює нові технічні, економічні, комунікаційні та інші відсутні компетенції для всіх учасників партнерства. Там може діяти його філія, навчальний центр, наукова лабораторія. Крім того, можливе різне бізнес-партнерство. Одні партнери шукають тимчасові контакти для виконання конкретного проекту або гранту, формуючи тактичні партнерства. Іншим потрібні тривалі зв'язки для охоплення всіх стадій інноваційного процесу або для глибокого опрацювання його конкретної стадії.

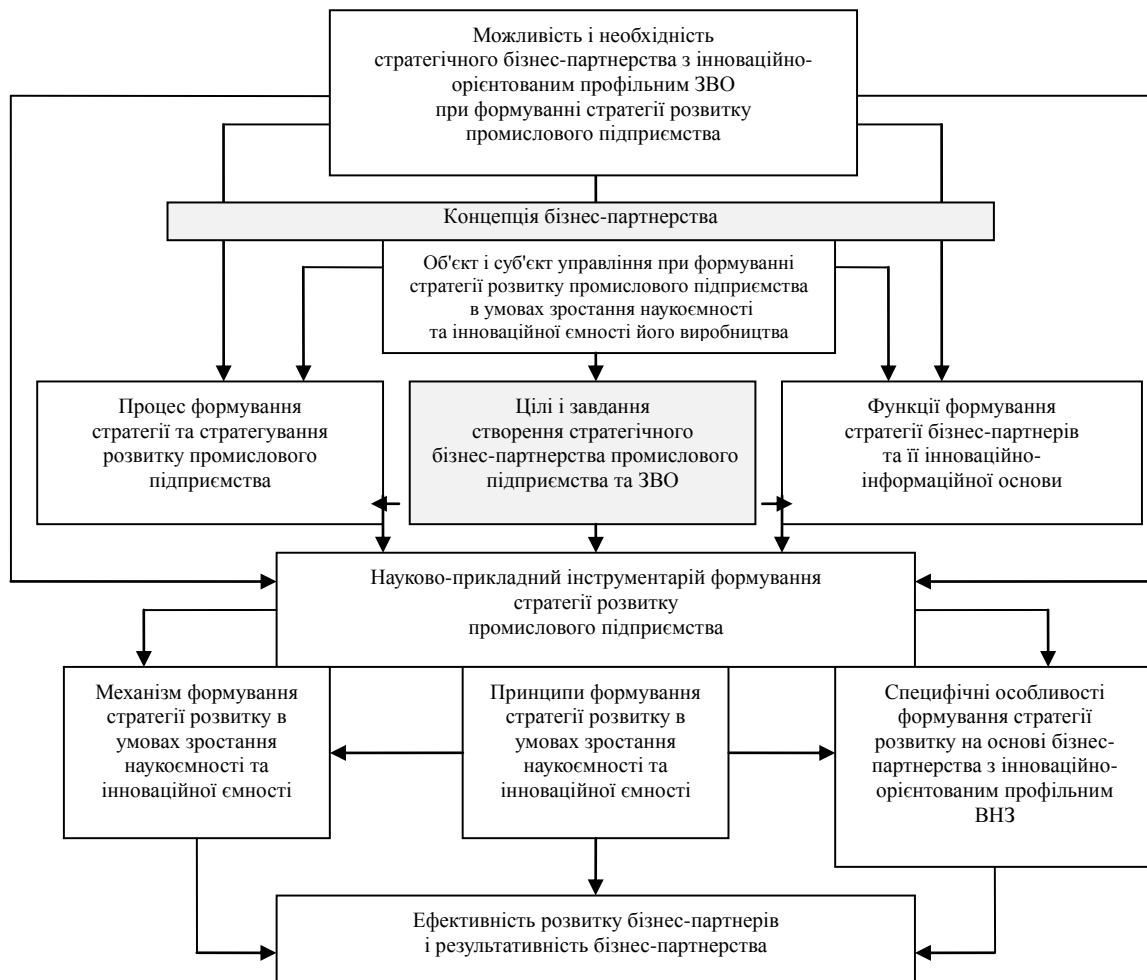

Рисунок 2. Концептуальна схема формування стратегії розвитку промислового підприємства на основі бізнес-партнерства в умовах зростання наукоємності його виробництва
Джерело: складено автором за матеріалами [14].

Розроблено модель і методику узгодження інноваційно-інформаційної основи стратегій розвитку промислового підприємства та ЗВО-партнера, які висвітлюють процес узгодження стратегій розвитку промислового підприємства та інноваційно-орієнтованого закладу вищої освіти, що виступає в якості стратегічного партнера в розрізі основних етапів інноваційного процесу, виду освітніх послуг, наукових досліджень і розробок, форм інтеграції діяльності партнерів (Табл. 2).

Таблиця 2. Етапи вибору інноваційно-орієнтованого зво в якості бізнес-партнера

Етап	Опис*
1	2
1	— Визначення умов та вимог до потенційного партнера і формування їх переліку. — Розробка системи показників для оцінювання ефективності бізнес-партнерства та результативності його стратегії.
2	— Попередній експрес-аналіз на основі рейтингу ЗВО в області, що цікавить, опитування респондентів-їх реальних і потенційних стейкхолдерів (роботодавців, випускників, партнерів та ін.). Пріоритетний об'єкт аналізу – профільні ЗВО. — Формується вибірка ЗВО, які відповідають списку умов або їх більшої частини.
3	— Порівняння і аналіз фактичних досягнень ЗВО в області, що цікавить підприємство. — Оцінюється інноваційна активність ЗВО з урахуванням специфіки сфери освіти, тобто з урахуванням інновацій в навчальному процесі. Аналіз доцільно зробити не менше ніж за 5 років. — Визначаються ЗВО-лідери відібраної вибірки по різних категоріях і групам умов-вимог підприємства.
4	— Аналіз інноваційної орієнтованості ЗВО і узгодженості стратегії його розвитку з цілями розвитку підприємства. Аналізуються плани розвитку ЗВО, що знаходяться у вільному доступі (стратегія розвитку, стратегічний план, план інноваційного розвитку, документи нормативної бази та ін.). — Оцінюється горизонт планування, ступінь інноваційності поставлених завдань і методів їх вирішення. — Аналіз інфраструктури ЗВО і його інноваційного потенціалу.

	— Оцінюється повнота охоплення функцій інноваційного менеджменту, його ресурсне забезпечення.
Продовження таблиці 2	
1	2
5	— Оцінюється потенціал стратегічного розвитку підприємства за умов бізнес-партнерства з інноваційно-орієнтованим ЗВО-партнером. — Визначаються і оцінюються ризики, прогноуються їх наслідки (альтернативним може стати експрес-прогнозування на найближче майбутнє).
6	— Обираються конкретні бізнес-партнери та їх типи (стратегічні, тактичні). — За підсумками аналізу визначається доцільний термін і характер партнерства. — Розробляється алгоритм і обґрунтовується зміст процесу бізнес-партнерства за погодженням стратегій розвитку промислового підприємства та обраного ЗВО-партнера.

Примітка: *При цільовому пошуку перші два етапи пропускаються

Джерело: удосконалено автором на підставі [5, 6, 11, 14].

Виділено чотири можливі стану узгодження інноваційно-інформаційної основи стратегії розвитку промислового підприємства та ЗВО-партнера: абсолютний (повна узгодженість), задовільний (часткова узгодженість по основним критеріям), незадовільний (неузгодженість по деяким основним критеріям) і критичний (принципова неможливість досягти узгодженості).

Модель узгодження інноваційно-інформаційної основи стратегії розвитку промислового підприємства та ЗВО-партнера як потенційного бізнес-партнера представляє його поведінку в форматі нечіткої ієрархічної гри, тим самим визначаючи принципи взаємодії елементів гомеостазисом бізнес-партнерства як складної системи, складовим якої притаманні власні економічні, організаційні та інші інтереси.

Рекомендації щодо погодження стратегії розвитку промислового підприємства та інноваційно-орієнтованого ЗВО, обраного в якості стратегічного партнера для створення бізнес-партнерства в інноваційній сфері, розроблені в розрізі основних етапів інноваційного процесу, характеру освітніх послуг, наукових досліджень і розробок, форм інтеграції діяльності партнерів. Вони дозволяють визначити види можливих організаційних механізмів, що підтримують конкретне наповнення цілей і діяльності бізнес-партнерства.

Таблиця 3. Кращі університети Китаю: ТОП-10

Заклад	2020 рік	
	Рейтинг в Китаї	Світовий рейтинг
Університет Цінхуа	1	16
Пекінський університет	2	22
Університет Фудана	3	40
Шанхайський університет Цзяо Тонг	4	60
Університет Чжецзян	5	54
Університет науки і технологій Китаю	6	89
Нанкінський університет	7	120
Університет Ухань	8	257
Університет Тунцзи	9	265
Харбінський технологічний інститут	10	277

Джерело: складено автором за матеріалами [16].

Сформовано організаційно-методичне забезпечення процесу формування стратегії розвитку промислового підприємства на основі бізнес-партнерства та теорії інтегративного управління, яке доповнено рекомендаціями щодо його застосування в управлінні підприємством із застосуванням концептуальної структурної моделі інтеграційного управління. Запропонована організаційна модель бізнес-партнерства призначена забезпечити баланс інтересів партнерів по всіх видах діяльності за рядом критеріїв.

Висновки

Проведене дослідження підтвердило що залучення інноваційно-активних та інноваційно-орієнтованих організацій сектору освіти і науки, в тому числі профільних закладів вищої освіти, як умова формування стратегії розвитку промислового підприємства на основі бізнес-партнерства в інноваційній сфері, сприяє інноваційному розвитку підприємства.

Abstract

When forming the theoretical basis of the working hypothesis it is necessary to clarify a number of basic and related concepts of the theory of strategic management in the conditions of knowledge economy formation, and to present the author's definition of innovation-oriented development, enterprise and innovation orientation of the

partner takes into account the strategic nature and duration of the innovative factor of development, as well as the objective need to integrate the potential of partners to create a knowledge base for development.

Innovation and information have recently become important factors in the development of industrial production, stimulating the growth of its knowledge intensity, and their commercialization has become a mandatory part of the economy. This requires appropriate changes in the management strategy of the industrial enterprise.

The management strategy in the knowledge economy should not only take into account such circumstances, but also introduce new ways and mechanisms to use the opportunities of the external environment to ensure the development of the enterprise.

The organizational and methodological support of the process of forming the strategy of industrial enterprise development on the basis of business partnership and the theory of integrative management is formed, which is supplemented by recommendations on its application in enterprise management with the use of conceptual structural model of integration management. The proposed organizational model of business partnership is designed to balance the interests of partners in all activities according to a number of criteria

Given the lack of own resources, this requires the full use of the opportunities of the external environment and potential business partners, whose circle has expanded significantly. The study confirmed that the involvement of innovation-active and innovation-oriented organizations in the education and science sector, including specialized institutions of higher education, as a condition for forming a strategy for industrial enterprise development based on business partnership in innovation, promotes innovative development

Список літератури:

1. Акулюшина М.О. Визначення антикризової стратегії в сучасних умовах ринку [Електронний ресурс]: Матеріали ІХ Міжнар. наук.-практ. конф. [«Актуальні проблеми теорії та практики менеджменту»], (28 травня, 2020, Україна, м. Одеса) / М. О. Акулюшина, М. В. Гижиця, Му Цзяньмін. – Одеса: ОНПУ, 2020. – С. 225-226. – Режим доступу: <https://economics.net.ua/files/science/men/2020/s6.pdf>.
2. Балан О.С. Аналіз впливу факторів ринкового середовища на діяльність промислових підприємств / О. С. Балан, Н. О. Пар'єва // Економіка фінанси право. – 2015. – № 12. – С. 7-9.
3. Веретюк С.М. Визначення пріоритетних напрямків розвитку цифрової економіки в Україні / С. М. Веретюк, В. В. Пілінський // Наукові записки Українського науково-дослідного інституту зв'язку. – 2016. – № 2. – С. 51-58.
4. Волошук Л.О. Інноваційна та інтелектуальна безпека промислового підприємства як об'єкти управління в умовах його розвитку / Л. О. Волошук, А. В. Крисенко // Економіка: реалії часу. – 2016. – № 6 (28). – С. 53-62. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://economics.net.ua/files/archive/2016/No6/53.pdf>.
5. Жилінська Л.О. Теоретичні аспекти щодо управління розвитком підприємства / Л. О. Жилінська, О.О. Розумчук // Управління економікою: теорія та практика. – 2014. – № 2014. – С. 94-106.
6. Kovtunen K.V. Formation of innovation potential of industrial enterprise in the economy of knowledge: [Монографія] / K.V. Kovtunen, B.S. Annaiev. – Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt), 2018. – 215 p.
7. Масленніков Є.І. Теоретичні аспекти системи внутрішньогосподарського контролю інноваційної діяльності промислового підприємства / Є. І. Масленніков, М. С. Яценко // Економіка: реалії часу. – 2015. – № 4 (20). – С. 198-202. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://economics.net.ua/files/archive/2015/No4/198-202.pdf>.
8. Некрасова Л.А. Новітні аспекти стратегування розвитку виробничих підприємств в умовах децентралізації / Л. А. Некрасова // Економіка харчової промисловості. – 2019. – № 2, Т.11. – С. 38-46. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://doi.org/10.15673/fie.v11i2.1393>.
9. Овод Л.В. Принципи амортизаційної політики промислового підприємства / Л. В. Овод // Економіка: реалії часу. – 2015. – № 2 (18). – С. 89-93. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://economics.net.ua/files/archive/2015/No2/89-93.pdf>.
10. Продіус І.П. Удосконалення організаційної структури управління промислового підприємства / І. П. Продіус, М. П. Пріступа // Економіка: реалії часу. – 2012. – № 3-4 (4-5). – С. 17-22. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://economics.net.ua/files/archive/2012/No3-4/17-22.pdf>.
11. Філіппова С.В. Зміна впливу чинників формування стратегії розвитку промислових підприємств в умовах прискорення НТП / С. В. Філіппова, Ван Тао // Економіка харчової промисловості. – 2012. – № 4 (16). – С. 48-53.
12. Assessment of the effectiveness of the strategic management system of investment activities of companies / V. Filippov, O. Potyshniak, L. Dobuliak, Y. Malakhovskiy, O. Lozova // Academy of

- Strategic Management Journal. – 2019. – № 18 (4). [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.abacademies.org/articles/Assessment-of-the-Effectiveness-of-the-Strategic-Management-System-of-Investment-Activities-of-Companies-1939-6104-18-4-408.pdf>.
13. Filippov V.Yu. System-integrated management of business development according to the imperatives of sustainable development in information and innovation economics: [Монографія] / V. Yu. Filippov. – Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt), 2020. – 489 с.
  14. Ван Тао. Формирование стратегии развития машиностроительного предприятия в условиях роста его наукоемкости [моногр.] / Ван Тао, С. В. Филиппова, Н. А. Заец. – Донецк: Изд-во «Ноулидж» (донецкое отделение), 2013. – 250 с.
  15. Шарко М.В. Організаційно-функціональні трансформації управління інноваційної діяльністю підприємств в умовах невизначеності / М. В. Шарко, Н. В. Гусаріна // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2017. – № 6, Т. 3. – С. 106-111. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/pdfbase/2017/VKNU-ES-2017-N6-T3.pdf>.
  16. Сайт Wikipedia. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.wikipedia.org/>.

References:

1. Akuliushyna M.O., Huzhytsia M.V., Mu Tszyanmin. (2020). Definition of anti-crisis strategy in modern market conditions: IX Conference processing. (225-226). Odesa: ONPU. Retrieved from <https://economics.net.ua/files/science/men/2020/s6.pdf> [in Ukrainian].
2. Balan O.S., Paryeva N.O. (2015). Analysis of the influence of market environment factors on the activities of industrial enterprises. *Ekonomika finansy pravo*, 12, 7-9 [in Ukrainian].
3. Veretiuk C.M., Pilinskyi V.V. (2016). Determining the priority areas of digital economy development in Ukraine. *Naukovi zapysky Ukrainskoho naukovo-doslidnoho instytutu zviazku*, 2, 51-58 [in Ukrainian].
4. Voloshchuk L.O., Krysenko A.V. (2016). Innovative and intellectual security of industrial enterprise as objects of management in the conditions of its development. *Ekonomika: realii chasu*, 6 (28), 53-62. Retrieved from <https://economics.net.ua/files/archive/2016/No6/53.pdf> [in Ukrainian].
5. Zhylynska L.O., Rozumchuk O.O. (2014). Theoretical aspects of enterprise development management. *Upravlinnia ekonomikoiu: teoriia ta praktyka*, 2.14, 94-106 [in Ukrainian].
6. Kovtunencko K.V., Annaiev B.S. (2018). Formation of innovation potential of industrial enterprise in the economy of knowledge. Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt), 215 [in English].
7. Maslennikov Ye.I., Yatsenko M.S. (2015). Theoretical aspects of the system of internal control of innovation activity of an industrial enterprise. *Ekonomika: realii chasu*, 4 (20), 198-202. Retrieved from <https://economics.net.ua/files/archive/2015/No4/198-202.pdf> [in Ukrainian].
8. Nekrasova L.A. (2019). New aspects of strategizing the development of industrial enterprises in terms of decentralization. *Ekonomika kharchovoi promyslovosti*, 2(11), 38-46. Retrieved from <https://doi.org/10.15673/fie.v11i2.1393> [in Ukrainian].
9. Ovod L.V. (2015). Principles of depreciation policy of industrial enterprise. *Ekonomika: realii chasu*, 2(18), 89-93. Retrieved from <https://economics.net.ua/files/archive/2015/No2/89-93.pdf> [in Ukrainian].
10. Prodius I.P., Pristupa M.P. (2012). Improving the organizational structure of industrial enterprise management. *Ekonomika: realii chasu*, 3-4(4-5), 17-22. Retrieved from <https://economics.net.ua/files/archive/2012/No3-4/17-22.pdf> [in Ukrainian].
11. Filyppova S.V., Van Tao (2012). Change of influence of factors of formation of strategy of development of industrial enterprises in the conditions of acceleration of STP. *Ekonomika kharchovoi promyslovosti*, 4 (16), 48-53 [in Ukrainian].
12. Potyshniak O., Dobuliak L., Malakhovskiy Y., Lozova O., Filippov V. (2019). Assessment of the effectiveness of the strategic management system of investment activities of companies. *Academy of Strategic Management Journal*, 18 (4). Retrieved from <https://www.abacademies.org/articles/Assessment-of-the-Effectiveness-of-the-Strategic-Management-System-of-Investment-Activities-of-Companies-1939-6104-18-4-408.pdf> [in English].
13. Filippov V.Yu. (2020). System-integrated management of business development according to the imperatives of sustainable development in information and innovation economics. Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt), 489 [in English].

14. Wang Tao, S.V. Filyppova, N.A. Zaets. (2013). Formation of strategy of development of the machine-building enterprise in the conditions of growth of its science-intensiveness. – Donetsk: Knowledge Publishing House (Donetsk branch), 250 [in Ukrainian].
15. Sharko M.V., Husarina N.V. (2017). Organizational-functional transformations of management of innovative activity of enterprises in conditions of uncertainty. Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Ekonomichni nauky, 6(3), 106-111. Retrieved from <http://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/pdfbase/2017/VKNU-ES-2017-N6-T3.pdf> [in Ukrainian].
16. Wikipedia official web-site. Retrieved from <https://www.wikipedia.org/>.

Посилання на статтю:

Му Цзяньмін. Фокусне формування інноваційно-інформаційної основи стратегії управління промисловим підприємством в економіці знань / Му Цзяньмін // Економічний журнал Одеського політехнічного університету. – 2021. – № 1 (15). – С. 113-121. – Режим доступу до журн.: <https://economics.net.ua/ejopu/2021/No1/113.pdf>
DOI: 10.15276/EJ.01.2021.14. DOI: 10.5281/zenodo.5201648.

Reference a Journal Article:

Mu Jianming. Innovation and information basis focus formation of industrial enterprise management strategy in knowledge economy / Mu Jianming // Economic journal Odessa polytechnic university. – 2021. – № 1 (15). – P. 113-121. – Retrieved from <https://economics.net.ua/ejopu/2021/No1/113.pdf>
DOI: 10.15276/EJ.01.2021.14. DOI: 10.5281/zenodo.5201648.

This is an open access journal and all published articles are licensed under a Creative Commons "Attribution" 4.0.